

Posudek oponenta bakalářské práce

NEMAJEROVÁ, Tereza. *Žena a automobil ve druhé polovině 20. století*. Praha 2024. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií, Katedra historických věd. Vedoucí práce doc. JUDr. PhDr. Jan Štemberk, Ph.D. 46 s.

Tereza Nemaierová si pro zpracování bakalářské práce zvolila téma vztahu žen a automobilů ve druhé polovině 20. století. Zvolené perspektivy autorka představila již v úvodní kapitole a jejich vymezení odpovídá i členění kapitol a podkapitol předložené práce:

- *Jakým způsobem se proměňovala role ženy ve společnosti po druhé světové válce?*
- *Jaké pracovní příležitosti ženy měly?*
- *Jakým způsobem se proměňovala role ženy ve spojitosti s automobilem?*
- *Jaký vliv měly ženské automobilové závodnice společnost?*
- *Jak se proměňovala móda s příchodem automobilismu?*
- *Jak se proměňovala konstrukce automobilu s ohledem na rostoucí počet žen řidiček?*

(s. 1)

Uchopení tématu (již při pohledu na obsah) působí promyšleně a velmi komplexně (pro rozsah bakalářské práce možná až příliš). Po úvodu, ve kterém Tereza Nemaierová vymezila hlavní otázky a přiblížila základní pojmy (motorismus, automobilismus), autorka čtenáře seznamuje s pomocí relevantní sekundární literatury se základními informacemi z historického vývoje motorismu a automobilismu, přičemž již v těchto pasážích věnuje pozornost postavení žen (např. zmínky o úloze Berthy Benz).

Jádro práce Tereza Nemaierová zpracovala především na základě studia výběru soudobých česky psaných periodik (*„Hlavními zdroji informací jsou časopisecké články uložené ve fondech Národní knihovny či v Digitální knihovně Kramerius, která spadá pod Národní knihovnu České republiky. Jedná se zejména o časopisy jako Za volantem, Motoristická současnost, Svět motorů a Vlasta, které jsou po přihlášení volně k dispozici. Práce rovněž čerpá z dobových příruček a učebnic.“*, s. 1) a s pomocí sekundární literatury (v případě podkapitol 2.1 a 2.2 platí, že sekundární literatura je hlavním zdrojem).

Autorka čtenáře v úvodu sice informuje o záměru analytického přístupu, nicméně v dalším textu (včetně hlavní části práce) není žádná zmínka o využitých metodách, chybí i zhodnocení/kritika (alespoň ve smyslu náznaku hlavních principů) využitých primárních informačních zdrojů, což ve čtenáři vyvolává dojem setkání s metodicky „neřízenou“ kompilací nekriticky uchopených informačních zdrojů. Tereza Nemaierová by měla využité pracovní postupy osvětlit a odůvodnit v průběhu obhajoby práce.

Z formálního hlediska práce obsahuje řadu pochybení vůči citační normě (umístění odkazů před interpunkcí, nesprávné citování periodik či webových zdrojů) i pravidlům pravopisu (včetně hrubých pravopisných chyb – viz s. 17). Práce obsahuje i řadu překlepů (např.

s. 11, 20, 28) a stylistických „neobratností“, které občas mění význam sdělení (např. s. 21, název podkapitoly 3.4).

I přes zmíněné nedostatky doporučuji práci Terezy Nemažerové k obhajobě (autorka se v tématu zjevně dobře orientuje) a navrhuji hodnocení známkou dobře.

Kounice 10. 8. 2024

Mgr. Jan Tuček, Ph.D.